

336

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 30 grudnia 1974 r.

w sprawie obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 47, poz. 280) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy obliczaniu zasiłków z tytułu zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3:

- 1) składniki wynagrodzenia zaliczane do osobowego funduszu płac z wyjątkiem:
 - a) dodatków (dopłat) za rozłąkę,
 - b) ekwiwalentu za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy,
 - c) dodatku godzinowego wypłacanego na kolei pracownikom drużyn lokomotywowych i konduktorskich,
 - d) diet i innych świadczeń związanych z podróżą służbową,
 - e) jednorazowego wyrównania wypłaconego w związku ze zgłoszeniem i przyjęciem wniosku racjonalizatorskiego,
 - f) dodatkowego wynagrodzenia radcy prawnego z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym i arbitrażowym,
 - g) dodatków za dyżury domowe oraz za gotowość do pracy, a dla pracowników medycznych — również wynagrodzenia za dyżury zakładowe,
 - h) wynagrodzenia z funduszu mistrza,
- 2) niektóre wynagrodzenia wypłacane spoza osobowego funduszu płac, a mianowicie:
 - a) wynagrodzenie za prace załadunkowe i wyładunkowe wypłacane członkom brygad załadunkowo-wyładunkowych przez zatrudniający ich zakład pracy,
 - b) dodatkowe wynagrodzenie prowizyjne wypłacane komornikowi sądowemu w wysokości 40% opłat pobieranych przez niego stosownie do przepisów o taksie za czynności komorników,
 - c) honoraria za pracę dziennikarską wypłacane dziennikarzom przez zatrudniającą ich redakcję, w której pełnią stałą funkcję,
 - d) honoraria za usługi związane ze stałą funkcją pracowników zatrudnionych przy realizacji programu radiowego lub telewizyjnego wypłacane za pracę w zatrudniającym ich zespole Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, ośrodka telewizyjnym lub rozgłośni regionalnej oraz honoraria za usługi dla terytorialnie właści-

wego ośrodka telewizyjnego i programu ogólnopolskiego,

- e) wynagrodzenie za występy ponad normę wypłacane pracownikom artystycznym przez zatrudniającą ich instytucję artystyczną (teatralną, muzyczną, cyrk),
- f) wynagrodzenie za występy albo opracowania w ilości i rodzaju przewidzianych w umowie o pracę, wypłacane dyrektorom — kierownikom artystycznym — przez zatrudniającą ich instytucję teatralną lub muzyczną.

2. Składniki wynagrodzenia oraz dodatkowe wynagrodzenia, przysługujące w myśl przepisów lub umowy o pracę do określonego terminu, uwzględnia się przy obliczaniu zasiłku należnego za okres przypadający do tego terminu.

3. Składniki wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględnia się przy obliczaniu zasiłków, jeżeli według przepisów płacowych, układu zbiorowego pracy lub innych przepisów pracownik nie zachowuje prawa do tych świadczeń w okresie pobierania zasiłku.

§ 2. 1. Przy obliczaniu zasiłków z tytułu zatrudnienia w nie uspołecznionych zakładach pracy uwzględnia się wynagrodzenie w gotówce i w naturze w wysokości zgłaszanej bieżąco do wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

2. Wynagrodzeń w naturze ani ich ekwiwalentu nie uwzględnia się przy obliczaniu zasiłków, jeżeli pracownik otrzymuje je w okresie pobierania zasiłku.

§ 3. Zasiłek w wysokości określonej w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 47, poz. 280), zwanej dalej „ustawą”, to jest w wysokości odpowiadającej kwocie wynagrodzenia, której pracownik nie otrzymał z powodu niezdolności do pracy, wypłaca się, jeżeli:

- 1) zarówno wynagrodzenie zasadnicze, jak i inne składniki wynagrodzenia wypłacane są w stałej wysokości,
- 2) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i świadczeń z tego ubezpieczenia stanowią kwoty ustalone w formie ryczałtu.

§ 4. Jeżeli jakkolwiek składnik wynagrodzenia wypłacany jest w wysokości zmiennej, zasiłek oblicza się na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, zwanego dalej „podstawą wymiaru zasiłku”.

§ 5. Podstawę wymiaru zasiłku stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie z okresu zatrudnienia w ciągu ostatnich 3 miesięcy kalendarzowych przed powstaniem prawa do zasiłku. Wynagrodzenia, o których mowa w § 1

ust. 1 pkt 2, dolicza się do podstawy wymiaru zasiłku w przeciętnej miesięcznej wysokości z okresu zatrudnienia w ciągu ostatnich 12 miesięcy

§ 6. 1. Podstawę wymiaru zasiłku ustala się z okresu krótszego niż 3 miesiące, jeżeli:

- 1) pracownik zatrudniony był w danym zakładzie pracy krócej niż 3 miesiące albo
- 2) przed powstaniem prawa do zasiłku nastąpiła zmiana wysokości wynagrodzenia wskutek regulacji płac, przeszerogowania, zmiany stanowiska pracy lub zmiany warunków wynagrodzenia ustalonych w umowie o pracę,

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, podstawę wymiaru zasiłku stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie osiągnięte za pełne przepracowane miesiące po podjęciu pracy w danym zakładzie pracy lub po zmianie wynagrodzenia.

3. Jeżeli pracownik po podjęciu zatrudnienia w danym zakładzie pracy lub po zmianie wynagrodzenia nie przepracował ani jednego pełnego miesiąca, podstawę wymiaru zasiłku stanowi wynagrodzenie, które pracownik osiągnąłby, gdyby pracował przez pełny miesiąc.

4. Jeżeli niezdolność do pracy powstała w okresie pierwszych trzech dni od podjęcia zatrudnienia lub od zmiany wynagrodzenia, podstawę wymiaru zasiłku stanowi wynagrodzenie miesięczne określone w umowie o pracę, a jeżeli na podstawie umowy o pracę nie można go ustalić — wynagrodzenie, jakie otrzymywali inni pracownicy zatrudnieni w tym samym lub podobnym charakterze i o tych samych lub podobnych kwalifikacjach.

§ 7. 1. Podstawę wymiaru zasiłku z okresu dłuższego niż 3 miesiące ustala się dla tych grup pracowników, których wynagrodzenie ulega znacznemu wahaniam, a mianowicie dla:

- 1) rybaków morskich, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach rybołówstwa morskiego i śródlądowego albo będących członkami spółdzielni pracy rybołówstwa morskiego i śródlądowego,
- 2) pracowników zatrudnionych na kuterach rybołówstwa morskiego,
- 3) rybaków zatrudnionych w Polskim Związku Wędkarskim,
- 4) pracowników zatrudnionych w kółkach rolniczych,
- 5) pracowników biur projektowych, którym przeciętny zarobek dla celów urlopowych ustala się z okresu dłuższego niż 3 miesiące.

2. Dla pracowników, o których mowa w ust. 1, podstawę wymiaru zasiłku stanowi przeciętny zarobek z okresu ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia.

3. Przepis § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Jeżeli w którymkolwiek z miesięcy, z których wynagrodzenie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wy-

miaru zasiłku pracownik nie osiągnął pełnego wynagrodzenia wskutek nieobecności w pracy z przyczyn usprawiedliwionych w myśl przepisów o porządku i dyscyplinie pracy, do podstawy wymiaru wlicza się wynagrodzenie, które osiągnąłby, gdyby pracował pełny miesiąc.

§ 9. Premie, dodatki oraz inne składniki wynagrodzenia, wypłacane za okresy dłuższe niż jeden miesiąc, wlicza się do miesięcznego wynagrodzenia, zwiększając je o stosunkową część tych należności, poczynając od miesiąca, w którym nastąpiła ich wypłata.

§ 10. 1. Jeżeli przed powstaniem prawa do zasiłku pracownik pobierał wynagrodzenie w zmniejszonej wysokości w związku z odbywaniem służby wojskowej lub ćwiczeń wojskowych, przy ustalaniu wysokości zasiłku wynagrodzenie to uwzględnia się w pełnej wysokości.

2. Jeżeli przed powstaniem prawa do zasiłku pracownik wykonywał zatrudnienie za granicą, przy ustalaniu wysokości zasiłku wypłacanego w kraju uwzględnia się wynagrodzenie osiągnięte w kraju przed wyjazdem za granicę lub po powrocie z zagranicy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

3. Jeżeli przed powstaniem prawa do zasiłku pracownik pobierał zasiłek wyrównawczy, przy ustalaniu wysokości zasiłku chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego uwzględnia się wynagrodzenie osiągnięte przed powstaniem prawa do zasiłku wyrównawczego.

4. Przepis ust. 1 stosuje się również w razie pobierania wynagrodzenia w zmniejszonej wysokości w związku z pobytem w tymczasowym areszcie.

§ 11. W razie równoczesnego zatrudnienia w dwóch lub więcej zakładach pracy wysokość zasiłku ustala się oddzielnie z tytułu zatrudnienia w każdym z tych zakładów.

§ 12. W razie powtórnego powstania prawa do zasiłku w czasie zatrudnienia w tym samym zakładzie pracy wysokość zasiłku ustala się na nowo, jeżeli przerwa między okresami pobierania zasiłku trwała dłużej niż jeden miesiąc.

§ 13. Ilekcć przy ustalaniu prawa do zasiłku lub jego wysokości okres oznaczony jest w miesiącach, miesiąc liczy się za 30 dni.

§ 14. Wyrażone w groszach końcówki kwot zasiłku przypadających do wypłaty zaokrągla się do pełnego złotego w górę, gdy końcówka przekracza 50 groszy, i w dół, gdy końcówka nie przekracza 50 groszy.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 8 lipca 1972 r. w sprawie ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 27, poz. 196).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf